பழமொழி.

புன்சொல்லுநன்சொல்லும்பொய்யின்றுணர்கிற்பார்
வன்சொல்வழியராய்வாழ்தலுமுண்டாமோ
புன்சொல்லிடர்ப்படுப்பதல்லாலொருவனை
இன்சொலிடர்ப்படுப்பதில். 1.

உளையவுரைத்துவிடினுமுறுதி
கிளைகள்வாய்க்கேட்பதுநன்றேவிளையவும்
பூமிதித்துப்புக்கலாப்பொய்கைப்புனலூர
தாய்மிதிக்கவாகாமுடம். 2.

அன்பறிந்தபின்னல்லால்யாரயார்க்குந்தம்மறையை
முன்பிறக்கோடிமொழியற்கதின்குறுவான்
கொல்லாங்குக்கொன்றபின்னல்லதுயக்கொண்டு
புல்வாய்வழிப்படுவாரில். 3.

வழங்கார்வலியிலார்வாய்ச்சொல்லும்பொல்லார்
உழந்தொருவர்க்குற்றாலுதவலுமில்லார்
இழந்ததில்செல்வம்பெறுதலுமின்றா
பழநெசெய்போர்பின்றுவிடல்.

முறைதெரிந்துசெல்வர்க்குநல்கூர்ந்தவர்க்கும்
இறைதிரியானேரொக்கல்வேண்டும்முறைதிரிந்து
நேரொழுகானாயினதுவாமொருபக்கம்
நீரொழுகப்பாலொழுகுமாறு. 5.

முடிந்ததற்கில்லைமுயற்சிமுடியா
தொடிந்ததற்கில்லைபெருக்கம்வடிந்தற
வல்லதற்கில்லைவருத்தமுலகினுள்
இல்லதற்கில்லைபெயர். 6.

உற்றதற்கெல்லாமுரந்துசெய்யவேண்டுமோ
கற்றறிந்தார்தம்மைவெகுளாமைக்காப்பதே
நெற்செய்யப்புற்றேய்ந்தாற்போலநெடும்பகை
தற்செய்யத்தானேகெடும். 7

பொல்லாதசொல்லிமறைந்தொழுகும்பேதைதன்
சொல்லாலேதன்னைத்துயர்ப்படுக்கும்நல்லாய்
மணலுண்முழுகிமறைந்துகிடக்கும்
நுணலுந்தன்வாயாற்கெடும். 8

அடுத்தொன்றிரந்தார்க்கொன் றீயந்தாரைக்கொண்டார்
படுத்தேழையாமென்றுபோகினும்போக
அடு[illegible]ம்பாலராயாவர்க்கேயானுங்
கொடுத்தேழையாயினாரில.

குரைத்துக்கொளப்பட்டார்கோளிழுக்குப்பட்டுப்
புரைத்தெழுந்துபோகினும்போவார் அரக்கில்லுள்
பொய்யற்றவைவருபபோயினாரில்லையே
உய்வதற்குய்யாவிடம். 10

சொற்றொறுஞ்சோர்வுபடுதலாற்சோர்வின்றிக்
கற்றொறுங்கல்லாதேனென்றுவழியிரங்கி
யுற்றொன்றுசிந்தித்துழந்தொன்றறியுமேற்
கற்றொறுந்தான்கல்லாதவாறு. 11

கல்லாதான்கண்டகழிநுட்பங்காட்டரிதால்
நல்லேம்யாமென்றொருவனன்குமதித்தாலென்
சொல்லால்வணக்கிவெகுண்டடுகிற்பார்க்குஞ்
சொல்லாக்காற்சொல்லுவதில். 12

எதிர்த்தபகையையிளைதாயபோழ்தே
கதித்துக்களையின்முதிராதேதீர்த்து
நனிநயப்பச்செய்தவர்நண்பெல்லாந்தீர்த்தால்
தனிமரங்காடாதலில். 1

இறப்பவெமக்கீதி[redacted]வரவென்றெண்ணார்
பிறப்பிற்சிறியாரைச்சென்றுபிறப்பினால்
சாலவுமிக்கவர்சார்ந்தடைந்துவாழ்பவே
தாலவடைக்கலமேபோன்று. 14.

அன்பினெகிழவழிப்பட்டுக்கொள்ளாது
நின்றபொழுதின்முடிவித்துக்—கொள்வது
கன்றுவிட்டாக்கறக்கும்போழ்திற்கறவானாய்
அம்புவிட்டாக்கறக்குமாறு. 15.

நெறியாலுணராதுநீர்மையுமின்றிச
சிறியாரெளியராலென்று பெரியாரைத்
தங்கணேர்வைத்துத்தகவல்லகூறுதல்
திங்களைநாய்க்குரைத்தற்று. 16.

தீர்ந்தேமெனக்கருதித்தேற்றுதொழுகித்தாம்
ஊர்ந்தபரிவுமிலராகிச்—சேர்ந்தார்
பழமைகந்தாகப்பரியார்புதுமை
முழநட்பிற்சாணுட்குநன்று. 17.

பெரியநட்டார்க்குமபகைவர்க்குஞ்சென்று
திரிவின்றித்தீர்ந்தார்போற்சொல்லியவருள்
ஒருவரோடொன்றியொருப்படாதாரே
இருதலைக்கொள்ளியென்பார். 18.

பெரியார்க்குச்செய்யுஞ்சிறப்பினைப்பேணிச்
சிறியார்க்குச்செய்துவிடுதல்—பொழிவண்டு
பூமேலிசைமுரலுமூரவதுவன்றோ
நாய்மேற்றவிசிடுமாறு. 19.

பூத்தாலுங்காயாமரமுளமூத்தாலும்
நன்கறியார்தாமுநனியுளர்—பாத்தி
விரைத்தாலுநாறுதவித்துளபேதைக்
குரைத்தாலுந்தோன்றாதுணர்வு. 20.

நல்லார்நலத்தையுணரினவரினும்
நல்லாருணர்பபிறருணரார்—நல்ல
மயிலாடுமாமலைவெற்பமற்றென்றும்
அயிலாலேபோழ்பவயில். 21.

தம்மான்முடிவதனைத்தாமாற்றிச்செய்கல்லார்
பின்னையொருவராற்செய்வித்துமென்றிருத்தல்
சென்னீரருவிமலைநாடபாய்பவோ
வெந்நீருமாடாதார்தீ. 22.

தேர்ந்துகண்ணோடாதுதீவினையுமஞ்சலராய்ச்
சேர்ந்தாரையெல்லாஞ்சிறிதுரைத்துத்—தீர்ந்த
விரகர்கட்கெல்லாம்வெறுப்பனவேசெய்யும்
நரகர்கட்கில்லையோநஞ்சு. 23.

அல்லதுசெய்வாரரும்பொருளாக்கத்தை
நல்லதுசெய்வார்நயப்பவோ—ஒல்லொலிநீர்
பாய்வதேபோலுந்துறைவகேடீயவை
ஆவதேபோன்றுகெடும். 24.

கருந்தொழிலராயகடையாயார்தம்மேற்
பெரும்பழியேறுவபேணார்—இரும்புன்னை
புன்புலாறீர்க்குந்துறைவமற்றஞ்சாதே
தின்பதழுவதன்கண். 25.

பழமொழி.

1 வைத்ததனை வைப்பென் றுணரற்க தாமதனைத்
துய்த்து வழங்கி யிருபாலும்—அத்தகத்
தக்குழி நோக்கி யறஞ்செய்யி னஃதன்றோ
எய்ப்பினில் வைப்பென் பது.

2 தோற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினால்
ஆற்றுந் துணையு மறஞ்செய்க—மாற்றின்றி
அஞ்சும் பிணிமூப் பருங்கூற் றுடனியைந்து
துஞ்ச வருமே துயக்கு.

3 சிறிய பொருள்கொடுத்துச் செய்த வினையால்
பெரிய பொருள்கருது வாரே—விரிபூ
விராஅம் புனலூர வேண்டயிரை விட்டு
வராஅல் வாங்கு பவர்.

4 இசைவ கொடுப்பதூஉ மில்லென்ப தூஉம்
வசையன்று வையத் தியற்கை—அஃதன்றிப்
பசைகொண் டவனிற்பப் பாத்துண்ணா னாயின்
நசைகொன்றான் செல்லுலக மில்.

5 அற்றாக நோக்கி யறத்திற் கருளுடைமை
முற்ற வறிந்தார் முதலறிந்தார்—தெற்ற
முதல்விட் டஃதொழிந்தா ரோம்பா வொழுக்கம்
முயல்விட்டுக் காக்கை தினல்.

6 சிறந்த நுகர்ந்தொழுகுஞ் செல்வ முடையார்
அறஞ்செய் தருளுடைய ராதல்—பிறங்கல்
அமையொடு வேய்கலாம் வெற்ப வதுவே
சுமையொடு மேல்வைப்பா மாறு.

7 வழங்கலுங் துய்த்தலுங் தேற்றுதான் பெற்ற
முழங்கு முரசுடைச் செல்வம்—தழங்கருவி
வேய்முற்றி முத்துதிரும் வெற்ப வதுவன்றே
நாய்பெற்ற தெங்கம் பழம்.

8 சேர்ந்தா ரொருவரைச் சேர்ந்தொழுகப் பட்டவர்
தீர்ந்தாராக் கொண்டு தெளியினும்—தேர்ந்தவர்க்குச்
செல்லாமை காணுக்காற் செல்லும்வா யென்னுண்டாம்
எல்லாம்பொய் யட்டூணே வாய்.

9 புன்சொல்லு நன்சொல்லும் பொய்யின் றுணர்கிற்பார்
வன்சொல் வழியராய் வாழ்தலு முண்டாமோ
புன்சொல் லிடர்ப்படுப்ப தல்லா லொருவனை
இன்சொ லிடர்ப்படுப்ப தில்.

10 நன்கொன் றறிபவர் நாழி கொடுப்பவர்க்
கென்று முறுதியே சூழ்க எறிதிரை
சென்றுலாஞ் சேர்ப்ப வதுபோல நீர்போயும்
ஒன்றிரண்டாம் வாணிக மில்.

11 வழங்கார் வலியிலார் வாய்ச்சொல்லும் பொல்லார்
உழந்தொருவர்க் குற்றா லுதவலு மில்லார்
இழந்ததில் செல்வம் பெறுதலு மின்னூர்
பழஞ்செய்போர் பின்று விடல்.

12. முறைதெரிந்து செல்வர்க்கு நல்கூர்ந்த வர்க்கும்
இறைதிரியா னேரொக்கல் வேண்டும்—முறைதிரிந்து
நேரொழுகா னாயி னதுவா மொருபக்கம்
நீரொழுகப் பாலொழுகு மாறு.

13 தோற்றத்தாற் பொல்லார் துணையிலர் நல்கூர்ந்தார்
மாற்றத்தாற் செற்றா ரெனவலியார்—ஆட்டியக்கால்
ஆற்றா தவரழுத கண்ணீ ரவையவர்க்குக்
கூற்றமாய் வீழ்ந்து விடும்.

14 வினைப்பய னொன்றின்றி வேற்றுமை கொண்டு
நினைத்துப் பிறர்பனிப்பச் செய்யாமை வேண்டும்
புனப்பொன் னவிர்சுணங்கிற் பூங்கொம்ப ரன்னாய்
தனக்கின்னா வின்னா பிறர்க்கு.

15 ஆறாச் சினத்த னறிவிலன் மற்றவனை
மாறி யொழுக றலையென்ப — ஏறி
வளியாற் றிரையுலாம் வாங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
தெளியானைத் தேற்ற லரிது.

16 பொல்லாத சொல்லி மறைந்தொழுகும் பேதைதன்
சொல்லாலே தன்னைத் துயர்ப்படுக்கும் — நல்லாய்
மணலுண் முழுகி மறைந்து கிடக்கும்
நுணலுந்தன் வாயாற் கெடும்.

17 கெடுவ லெனப்பட்டக் கண்ணுந் தனக்கோர்
வடுவல்ல செய்தலே வேண்டும் — நெடுவரை
முற்றுநீ ராழி வரையகத் தீண்டிய
கற்றேயுந் தேயாது சொல்.

18 பயனோக்கா தாற்றவும் பாத்தறிவொன் றின்றி
இசைநோக்கி யீகின்றா ரீகை - வயமாப்போல்
ஆலித்துப் பாயு மலைகடற் றண்சேர்ப்ப
கூலிக்குச் செய்துண்ணு மாறு.

19 நினைத்த திதுவென்றந் நீர்மையை நோக்கி
மனத்த தறிந்தீவார் மாண்டார் — புனத்த
குடிஞை யிரட்டுங் குளிர்வரை நாட
கடிஞையுட் கல்லிடுவா ரில்.

20 அடுத்தொன் றிரந்தார்க்கொன் றீந்தாரைக் கொண்டார்
படுத்தேழை யாமென்று போகினும் போக
அடுத்தற லைம்பாலா யாவர்க்கே யானுங்
கொடுத்தேழை யாயினா ரில்.

21 பல்லாண்டு மீண்டிப் பழுதாய்க் கிடந்தது
வல்லான் றெரிந்து வழங்குங்கால்—வல்லே
வளநெடிது கொண்ட தறாஅ தறுமோ
குளநெடிது கொண்டது நீர்.

22 கரப்புடையார் வைத்த கடையு முதவா
தூரப்புடை மன்னர்க்கே துப்புரவ தல்லால்
நிரப்பிடும்பை மிக்கார்க் குதவவொன் றீதல்
சுரத்திடைப் பெய்த பெயல்.

23 இம்மைத் தவமு மறமு மெனவிரண்டும்
தம்மை யுடையா ரவற்றைச் சலமொழுகல்
இம்மைப் பழியேயு மன்றி மறுமையும்
தம்மைத்தா மார்க்குங் கயிறு.

24 கன்றி முதிர்ந்த கழியப்பன் னாள்செயினும்
ஒன்றுஞ் சிறியார்க ணென்றானுந் தோன்றாவாம்
ஒன்றாய் விடினு முயர்ந்தார்ப் படுங்குற்றம்
குன்றின்மே லிட்ட விளக்கு.

25 தெரியா தவர்தந் திறனில்சொற் கேட்டால்
பரியாதார் போல விருக்க—பிரிவில்லா
வம்பலர் வாயை யவிப்பான் புகுவாரே
அம்பலந் தாழ்க்கூட்டு வார்.

26 ஆய்ந்த வறிவின ரல்லாதார் பல்லுரைககுக்
காய்ந்தெதிர் சொல்லுபவோ கறறறிந்தார்—தீந்தேன்
முசுக்குத்தி நக்கு மலைநாட தம்மைப்
பசுக்குத்திற் குத்துவா ரில்.

27 காழார மார்ப கசடறக் கைகாவாக்
கீழாயோர் செய்த பிழைப்பினை—மேலாயோர்
உள்ளத்துக் கொண்டுநேர்ந் தூக்கல் குறுநரிக்கு
நல்லநா ராயங் கொளல்.

28 அடங்கி யகப்பட்ட வைந்தினைக் காத்துத்
தொடங்கிய மூன்றினான் மாண்டீண்—டுடம்பொழியச்
செல்லும்வாய்க் கேமஞ் சிறுகாலைச் செய்தாரே
கொல்லிமேற் கோட்டுவைத் தார்.

29 அறஞ்செய் பவர்க்கு மறமுழி நோக்கித்
திறந்தெரிந்து செய்தக்காற் செல்வுழி நன்றாம்
புறஞ்செய்யச் செல்வம் பெருகு மறஞ்செய்ய
அல்லவை நீங்கி விடும்.

30 முற்பெரிய நல்வினை முட்டின்றிச் செய்யாதார்
பிற்பெரிய செல்வம் பெறலாமோ—வைப்போ
டிகலிப் பொருள்செய்ய வெண்ணியக்கா லென்றும்
முதலிலார்க் கூதிய மில்.

31 அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்கும்
திங்களுந் தீங்குறுதல் காண்டுமால்—பொங்கி
அறைப்பா யருவி யணிமலை நாட
உறற்பால யார்க்கு முறும்.

32 உணற்கினிய வின்னீர் பிறிதுழியில் லென்னுங்
கிணற்றகத்துத் தேரைபோ லாகார் கணக்கினை
முற்றப் பகலு முனியா தினிதோதிக்
கற்றலிற் கேட்டலே நன்று.

33 உலப்பி னுலகத் துறுதியே நோக்கிக்
குலைத்தடக்கி நல்லறங் கொள்ளார்க் கொளுத்தல்
மலைத்தழு துண்ணுக் குழவியைத் தாயர்
அலைத்துப்பால் பெய்து விடல்.

34 தெற்ற வொருவனைத் தீதனை கண்டக்கால்
இற்றே யவனைத் தெளியற்க—மற்றவர்
யாவரே யாயினு நன்கொழுகார் கைக்குமே
தேவரே தின்னினும் வேம்பு.

35 தாமகத்தா னட்டுத் தமரென் றொழுகியக்கால்
நாணகத்துத் தாமின்றி நன்கொழுகா ராயினென்
மானமர் கண்ணாய் மறந்தும் பரியலரால்
கானகத் துக்க நிலா.

36 பெரியநட் டார்க்கும் பகைவர்க்குஞ் சென்று
திரிவின்றித் தீர்ந்தார்போற் சொல்லி யவருள்
ஒருவரோ டொன்றி யொருப்படா தாரே
இருதலைக் கொள்ளியென் பார்.

37 பெரியார்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பினைப் பேணிச்
சிறியார்க்குச் செய்து விடுதல்—பொறிவண்டு
பூமேல் விசைமுரலு மூர வதுவன்றோ
நாய்மேற் றவிசிடு மாறு.

38 நிறையான் மிகுகல்லா நேரிழை யாரைச்
சிறையா னகப்படுத்த லாகா—அறைகூ
வருந்த வலிதினின் யாப்பினு நாய்வால்
திருந்துத லென்றுமோ வில்.

39 பூத்தாலுங் காயா மரமுள மூத்தாலும்
நன்கறியார் தாமு நனியுளர்—பாத்தி
விதைத்தாலு நாறாத வித்துள பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

40 தங்குற்ற நீக்கில ராகிப் பிறர்குற்றம்
எங்கேனுந் தீர்த்தற் கிடைப்புகுதல்—எங்கும்
வியனுலகில் வெள்ளாடு தன்வளி தீரா
தயல்வளி தீர்த்து விடல்.

41 நாடி நமரென்று நன்குபுறந் தந்தாரைக்
கேடு பிறரொடு சூழ்தல் கிளர்மணி
நீடுகல் வெற்ப நினைப்பின்றித் தாமிருந்த
கோடு குறைத்து விடல்.

பழமொழி.

1 ஆற்றுமிளமைக்கட்கற்கலான்மூப்பின்கட்
போற்றுமெனவும்புணருமோ—ஆற்றச்
சுரம்போக்கியுல்குகொண்டாரில்லையேயில்லை
மரம்போக்கிக்கூலிகொண்டார்.

2 கல்லாதான்கண்டகழிநுட்பங்கற்றார்முற்
சொல்லுங்காற்சோர்வுபடுதலால்—நல்லாய்
வினாமுந்துறாதவுரையில்லையில்லை
கனாமுந்துறாதவினை.

3 விளக்குவிலைகொடுத்துக்கோடல்விளக்குத்
துளக்கமின்றென்றனைத்துந்தூக்கி—விளக்கும்
இருள்படுவதாயின்மலைநாடவென்னை
பொருள்கொடுத்துங்கொள்ளாரிருள்.

4 உணற்கினியவின்னீர்பிறிதுழியில்லென்னுங்
கிணற்றகத்துத்தேரைபோலாகார்—கணக்கினை
முற்றப்பகலுமுனியாதினிதோதிக்
கற்றலிற்கேட்டலேநன்று.

5 செல்லற்கசேர்ந்தார்புலம்புறச்செல்லாது
நில்லற்கநீத்தார்நெறியொரீஇப்—பல்காலும்
நாடுகதாங்கண்டநுட்பத்தைக்கேளாதே
ஓடுகவூரோடுமாறு.

6 ஆற்றவுங்கற்றாரறிவுடையாரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ்செல்லாதநாடில்லை—அந்நாடு
வேற்றுநாடாகாதமவேயாமாயினால்
ஆற்றுணாவேண்டுவதில்,

7 பொற்பவும்பொல்லாதனவும்புணைந்திருந்தார்
சொற்பெய்துணர்த்துதல்வேண்டுமோ—விற்கீழ்
அரிபாய்பரந்தகன்றகண்ணாயறியும்
பெரிதாள்பவனேபெரிது.

8 கல்வியகலமுங்கட்டுரைவாய்பாடுங்
கொல்சினவேந்தனவைகாட்டும்—மல்கி
மலைப்பாயிழிதருதண்புனனீத்தம்
தலைப்பெயல்காட்டுந்துணை.

9 உலப்பிலுலகத்துறுதியேநோக்கிக்
குலத்தடக்கிநல்லறங்கொள்ளார்க்கொளுத்தல்
மலைத்தழுதுண்ணுக்குழவியைத்தாயர்
அலைத்துப்பால்பெய்துவிடல்.

10 எமக்குத்துணையாவார்வேண்டுமென்றெண்ணித்
தமக்குத்துணையாவார்தாந்தெரிதல்வேண்டா
பிறர்க்குப்பிறர்செய்வதுண்டோமற்றில்லை
தமக்குமருத்துவர்தாம்.

11 கற்றானுங்கற்றார்வாய்க்கேட்டானுமில்லாதார்
தெற்றவுணரார்பொருள்களை—எற்றேல்
அறிவிலார்மெய்தலைப்பாடுபிறிதில்லை
நாவற்கீழ்ப்பெற்றகனி.

12 சொற்றொறுஞ்சோர்வுபடுதலாற்சோர்வின்றிக்
கற்றொறுங்கல்லாதேனென்று—வழியிரங்கி
யுற்றொன்றுசிந்தித்துழந்தொன்றறியுமேற்
கற்றொறுந்தான்கல்லாதவாறு.

13 தெரியாதார்சொல்லுந்திறனின்மைதீதாப்
பரியார்பயனின்மைசெய்து—பெரியார்சொல்
கொள்ளாதுதாந்தம்மைக்காவாதவர்பிறரைக்
கள்ளராச்செய்குறுவார்.

தாயுமானவர் பாடல்.

1 கந்துகமதக்கரியைவசமாநடத்தலாம்
கரடிவெம்புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்கமுதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம்வைத்தைந்துலோகத்தையும்
வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணாமலுலகத்துலாவலாம்
விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையொடிருக்கலாமற்றொரு
சரீரத்தினும்புகுதலாஞ்
சலமேனடக்கலாங்கனன்மேலிருக்கலாந்
தன்னிகரில்சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியேசும்மாவிருக்கின்ற
திறமரிதுசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே.

2 அரசேநின்றிருக்கருணையல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேனுனதருண்முத்திக்
கரைசேரும்படிக்குனருட்டுணையைக்கூட்டும்
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாய்க்கருத்துட்கண்டேன்.

3 செகத்தையெல்லாமணுவளவுஞ்சிதறவண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில்வைப்பையணுத்திரளையெல்லா
மகத்துவமாப்பிரமாண்டமாகச்செய்யும்
வல்லவாநினைந்தவாறேயெல்லாம்.

4 பாராயோவென்றுயாமெல்லாமையா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானாலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ.

5 வைத்தபொருளுடலாவிமூன்றுநின்கை
வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான்மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குளவுரையாய்திகையாவண்ணம்.

6 திகையாதோவெந்நாளும்பராநந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனானிரண்டுகான்மாடுபோலே.

7 நன்றறியேன்றீதறியேனானென்றுநின்றவனா
ரென்றறியேனானேழையென்னேபராபரமே.

8 இன்றுபுதிதன்றேயெளியேன்படுந்துயர
மொன்றுமறியாயோவுரையாய்பராபரமே.

9 எத்தனைதான்சன்மமெடுத்தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்ததன்றோபராபரமே.

10 இந்தநாட்சற்றுமிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லாரார்காண்பராபரமே.

11 பரமுனக்கென்றெண்ணும்பழக்கமேமாறு
வரமெனக்குத்தந்தருளென்வாழ்வேபராபரமே.

12 எவ்வுயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணைசெய்யாய்பராபரமே.

13 வித்தன்றியாதும்விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோசெப்பாய்பராபரமே.

14 எத்தன்மைக்குற்றமியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளுமன்றோபராபரமே.

பழமொழி.

இது பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் ஒன்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தற்சிறப்பு.

பிண்டியி னீழற் பெருமா னடிவணங்கிப்
பண்டைப் பழமொழி நானூறுங்—கொண்டினிதா
முன்றுறை மன்னவ னான்கடியுஞ் செய்தமைத்தா
இன்றுறை வெண்பா வினை

பாலியற் பகுப்பு.

தேனூறு முன்றுறையார் செய்யுட் பழமொழிகள்
நானூறும் பாலியலா னகமைத்தான்—வானூறு
மாரி யெனத்தமிழ்பெய் வள்ளல்சுப் பராயனின்று
பாரிற் பதுமற் பரிந்து

அறத்துப்பால்.

இல்லறவியல்.

க-ம் அதிகாரம்-அறன்வலியுறுத்தல்.

1 *ஏனுலகத் தாயி னிசைபெறூஉ மஃதிறந்*
தேனுலகத் தாயி னினிதாகுந்—தானொருவன்
நாள்வாயு நல்லறஞ் செய்வாற் கிரண்டுலகும்
வேள்வாய் கவட்டை நெறி. க

நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூலம்
மெய்ந்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு.

3

2 வைத்ததனை வைப்பென் றுணரற்க தாமதனைத்
துய்த்து வழங்கி யிருபாலும்—அத்தகத்
தக்குழி நோக்கி யறஞ்செய்யி னஃதன்றோ
எய்ப்பினில் வைப்பென் பது. உ

3 பலநாளு மாற்றா ரெனினு மறத்தைச்
சிலநாள் சிறந்தவற்றாற் செய்க—இலைமுகப்பூண்
நைவது போலு நசுப்பினாய் நல்லறஞ்
செய்வது செய்யாது கேள். ௩

4 தோற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினால்
ஆற்றுந் துணையு மறஞ்செய்க—மாற்றின்றி
அஞ்சும் பிணிமூப் பருங்கூற் றுடனியைந்து
துஞ்ச வருமே துயக்கு. ௪

5 பட்ட வகையாற் பலரும் வருந்தாமற்
கட்டுடைத் தாகக் கருதிய நல்லறம்
முட்டுடைத் தாக விடைவீழ்ந் தொழிதலின்
நட்டறா னாதலே நன்று. ௫

6 நோக்கி யிருந்தா ரிமைக்கு மளவின்கண்
நோக்கப் படினு முணங்கலைப் புட்கவரும்
போற்றிப் புறந்தந் தகப்பட்ட வொண்பொருட்குங்
காப்பானிற் பாரப்பான் மிகும். ௬

7 மாய்வதன் முன்னே வகைப்பட்ட நல்வினையை
ஆய்வின்றிச செய்யாதார் பின்னை வழிநினைந்து
நோய்காண் பொழுதி னறஞ்செய்வார்க் காணாமை
நாய்காணிற் கற்காணா வாறு. ௭

8 சிறிய பொருள்கொடுத்துச் செய்த வினையாற்
பெரிய பொருள்கருது வாரே—விரிபூ
விராஅம் புனலூர வேண்டயிரை விட்டு
வராஅல் வாங்கு பவர். ௮

9 உற்றா னுறாஅ னெனல்வேண்டா வொண்பொருளைக்
கற்றானை நோக்கியே கைவிடுக—கற்றான்
கிழவ னுரைகேட்குங் கேளா னெனினும்
இழிவன் றெருதுண்ட வுப்பு. ௯

10 உடையுகனைக் காபபா னுடையா னதுவே
உடையானைக் காப்பதூஉ மாகும்—அடையிற்
புதற்குப் புலியும் வலியே புலிக்குப
புதலும் வலியாய விடும். ௧௦

உ-ம் அதி இல்வாழ்க்கை.

11 இசைவ கொடுபபதூஉ மில்லென் பதூஉம்
வசையன்று வையத் தியற்கையஃ தன்றிப்
பசைகொண் டவனிற்பப் பாத்துண்ணா னாயின்
நசைகொன்றான் செல்லுலக மில். ௧

12 உடுக்கை மருந்துறையு ளுண்டியோ டின்ன
கொடுத்துக் குறைதீர்த்த லாற்றி—விடுத்தின்சொல்
ஈயாமை யென்ப வெருமை யெறிந்தொருவர்
காயக்கு லோபிக்கு மாறு. ௨

13 வேளாண்மை செய்து விருந்தோம்பி வெஞ்சமத்து
வாளாண்மை யாலும் வலியராய்த்—தாளாண்மை
தாழ்க்கு மடிகோ ளிலராய் வருந்தாதார்
வாழ்க்கை திருந்துத லின்று. ௩

14 அகத்தா லழிவு பெரிதாயக் கண்ணும்
புறத்தாற் பொலிவுறல் வேண்டும்—எனைத்தும்
படுக்கை யிலராயக் கண்ணு முடுத்தாரை
உண்டி வினவுவா ரில். ௪

15 சொல்லாமை நோக்கிக் குறிப்பறியும் பண்பிற்றம்
இல்லாளே வந்த விருந்தோம்பிச்—செல்வத்
திடரின்றி யேமாந் திருந்தாரே நாளுங்
கடலுட் டுலாம்பண்ணி னார். ௫

16 அற்றுக நோக்கி யறத்திற் கருளுடைமை
முற்ற வறிந்தார் முதலறிந்தார்—தெற்ற
முதல்விட் டஃதொழிந்தா ரோம்பா வொழுக்கம்
முயல்விட்டுக் காக்கை தினல். ௬

17 சிறந்த நுகர்ந்தொழுகுஞ் செல்வ முடையார்
அறஞ்செய் தருளுடைய ராதல்—பிறங்கல்
அமையொடு வேய்கலாம் வெற்ப வதுவே
சுமையொடு மேல்வைப்பா மாறு. ௭

18 படரும் பிறப்பிற்கொன் றீயார் பொருளைத்
தொடருந்தம் பற்றினால் வைத்திறப் பாரே
அடரும் பொழுதின்க ணிட்டுக் குடரொழிய
மீவேலி போக்கு பவர். ௮

19 வழங்கலுந் துய்த்தலுந் தேற்றாதான் பெற்ற
முழங்கு முரசுடைச் செல்வந்—தழங்கருவி
வேய்முற்றி முத்துதிரும் வெற்ப வதுவன்றே
நாய்பெற்ற தெங்கம் பழம். ௯

20 எந்நெறி யானு மிறையவன்றன் மக்களைச்
செந்நெறிமே னிற்பச் செயல்வேண்டும்—அந்நெறி
மான்சேர்ந்த நோக்கினா யாங்க வணங்காகுந்
தான்செய்த பாவை தனக்கு ௧௦

௩-ம் அதி. அன்புடைமை.

21 அருமை யுடைய பொருளுடையார் தங்கட்
கரும முடையாரை நாடார்—எருமைமேல்
நாரை துயில்வதியு மூர குளந்தொட்டுத்
தேரை வழிச்சென்றா ரில். ௧

22 தக்கமில் செய்கைப் பொருள்பெற்றா லப்பொருள்
தொக்க வகையு முதலு மதுவானால்
மிக்க வகையா லறஞ்செய் யெனவெகுடல்
அக்காரம் பால்செருக்கு மாறு. ௨

23 சேர்ந்தா ரொருவரைச் சேர்ந்தொழுகப் பட்டவர்
தீர்ந்தாராக் கொண்டு தெளியினுந—தேர்ந்தவர்க்குச்
செல்லாமை காணுக்காற் செல்லுமவா யென்னுண்டாம்
எல்லாம்பொய் யட்டூணே வாய். ௩

24 ஆணை முடைய வறிவினர் தந்நலம்
மாணு மறிவி னவரைத் தலைப்படுத்தல்
மானமர் கண்ணாய் மறங்கெழு மாமன்னர்
யானையால் யானையாத் தற்று. ௪

25 புன்சொல்லு நன்சொல்லும் பொய்யின் றுணர்கிற்பார்
வன்சொல் வழியாராய் வாழ்தலு முண்டாமோ
புன்சொ லிடர்ப்படுப்ப தல்லா லொருவனை
இன்சொ லிடர்ப்படுப்ப தில். ௫

26 உளைய வுரைத்து விடினு முறுதி
கிளைகள்வாய்க் கேட்பது நன்றே—விளைவயலுட்
பூமிதித்துப் புட்கலாம் பொய்கைப் புனலூர
தாய்மிதிக்க வாகா முடம். ௬

27 அன்பறிந்த பின்னல்லால் யார்யார்க்குந் தம்மறையே
முன்பிறர்க் கோடி மொழியற்க—தின்குறுவான்
கொல்லாங்குக் கொன்றபி னல்ல துயக்கொண்டு
புல்வாய் வழிப்படுவா ரில். ௭

28 நன்கொன் றறிபவர் நாழி கொடுப்பவர்க்
கென்று முறுதியே சூழ்க வெறிதிரை
சென்றுலாஞ் சேர்ப்ப வதுபோல நீர்போயும்
ஒன்றிரண்டாம் வாணிக மில். ௮

29 தமனென் றிருநாழி யீத்தவ னல்லால்
நமனென்று காயினுந்தான் காயான்—மனனே
யவனிவ னென்றுரைத் தெள்ளிமற் றியாரே
நவநெய்யை நக்கு பவர். ௯

30 வழங்கார் வலியிலா வாய்ச்சொல்லும் பொல்லார்
உழந்தொருவர்க் குற்ற னுதவலு மில்லார்
இழந்ததில் செல்வம் பெறுதலு மின்னார்
பழஞ்செய்போர் பின்று விடல். ௧௦

௪-ம் அதி. நடுவுநிலைமை

31 சால மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகரப்பக்
காலை கழிந்ததன் பின்றையும்—மேலைக்
கறவைக்கன் றூர்ந்தானைத் தந்தையு மூர்ந்தான்
முறைமைக்கு மூப்பிளமை யில். ௧

32 எனக்குத் தகவன்றா லென்பதே நோக்கித்
தனக்குக் கரியாவான் றானாய்த் தவற்றை
நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் றென்னவனுங் காணார்
எனச்செய்யார் மாணா வினை. ௨

33 முறைதெரிந்து செல்வர்க்கு நல்கூர்ந் தவர்க்கும்
இறைதிரியா நேரொக்கல் வேண்டும்—முறைதெரிந்து
நேரொழுகா னாயி னதுவா மொருபக்கம்
நீரொழுகப் பாலொழுகு மாறு. ௩

34 மனங்கொண்டக் கண்ணு மருவில செய்யார்
கனங்கொண் டொத்தவை காக்கவே வேண்டும்
சனங்க ளுவப்பன செய்யாவுஞ் செய்க
இனங்கழு வேற்றினா ரில். ௪

35 முடிந்ததற் கில்லை முயற்சி முடியா
தொடிந்ததற் கில்லை பெருக்கம்—வடிந்தற
வல்லதற் கில்லை வருத்த முலகினுள்
இல்லதற் கில்லை பெயர். ௫

36 செறலிற் கொலைபுரிந்து சேணுவப்பா ராகி
அறிவி னருள்புரிந்து சொல்லார்—பிறிதின்
உயிர்செகுத் தூன்றுய்த் தொழுகுத லோம்பார்
தயிர்சிதைத்து மற்றொன் றடல். ௬

37 நெடியது காண்கலாய் நீயளியை நெஞ்சே
கொடியது கூறினாய் மன்ற—அடியுளே
முன்பகற் கண்டான் பிறன்கேடு தன்கேடு
பின்பகற் கண்டு விடும். ௭

38 தோற்றத்தாற் பொல்லார் துணையிலார் நல்கூர்ந்தார்
மாற்றத்தாற் செற்றா ரெனவலியார்—ஆட்டியக்கால்
ஆற்றா தவரழுத கண்ணீ ரவையவர்க்குக்
கூற்றமாய் வீழ்ந்து விடும். ௮

39 வினைப்பய னொன்றின்றி வேற்றுமை கொண்டு
நினைத்துப் பிறர்பனிப்பச் செய்யாமை வேண்டும்
புனப்பொன் னவிர்சுணங்கிற் பூங்கொம்ப ரன்னாய்
தனக்கின்னா வின்னா பிறர்க்கு. ௯

40 உள்ள தொருவ ரொருவர்கை வைத்தக்காற்
கொள்ளும் பொழுதே கொடுக்கதாங்—கொள்ளார்
நிலைப்பொரு ளென்றதனை நீட்டித்தல் வேண்டா
புலைப்பொரு டங்கா வெளி. ௧௦

௫-ம் அதி. அடக்கமுடைமை.

41 உற்றதற் கெல்லா முரஞ்செய்ய வேண்டுமோ
கற்றறிந்தார் தம்மை வெகுளாமைக் காப்பதே
நெற்செய்யப் புற்றேய்ந்தாற் போல நெடும்பகை
தற்செய்யத் தானே கெடும். ௧

42 ஆறாச் சினத்த னறிவிலன் மற்றவனை
மாறி யொழுக றலையென்ப—ஏறி
வளியாற் றிரையுலாம் வாங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
தெளியானைத் தேற்ற லரிது. ௨

43 உரிமைதனிற் றம்மோ டுழந்தமை கண்டு
பிரிவின்றிப் போற்றப் படுவார்—திரிவின்றித்
தாம்பெற் றதனா லுவவார் பெரிதகழிற்
பாம்புகாண் பாரு முடைத்து. ௩

44 விடலரிய துப்புடைய வேட்கையை நீக்கிப்
படரிய நன்னெறிக்க ணின்றார்—இடருடைத்தாய்ப்
பெற்ற விடக்குண்ணுங் காதல் கடனீந்திக்
கற்றடியு ளாழ்ந்து விடல். ௪

45 ஆவிற் கரும்பனி தாங்கிய மாலையுங்
கோவிற்குக் கோவல னென்றுலகங் கூறுமால்
தேவர்க்கு மக்கட் கெனவேண்டா தீங்குரைக்கும்
நாவிற்கு நல்குர வில். ௫

46 வலியாரைக் கண்டக்கால் வாய்வாள ராகி
மெலியாரை மீதூரு மேன்மை யுடைமை
புலிகலாங் கொள்யானைப் பூங்குன்ற நாட
வலியேலா தாக்கு வலிது. ௬

47 பொல்லாத சொல்லி மறைந்தொழுகும் பேதைதன்
சொல்லாலே தன்னைத் துயர்ப்படுக்கும்—நல்லாய்
மணலுண் முழுகி மறைந்து கிடக்கும்
நுணலுந்தன் வாயாற் கெடும். ௭

48 பல்லா ரவைநடுவட் பாற்பட்ட சான்றவர்
சொல்லா ரொருவரையு முள்ளூன்றப்—பல்லா
நிரைப்புறங் காத்த நெடியோனே யானும்
உரைத்தா லுரைபெறுத லுண்டு. ௮

49 பூந்தண் புனற்புகார்ப் பூமிகுறி காண்டற்கு
வேந்தன் வினையின மாந்தரைச்—சான்றவன்
கொண்டதனை நாணி மறைக்கலாற் றன்கண்ணிற்
கண்டதூஉ மெண்ணிச் சொலல். ௯

50 கெடுவ லெனப்பட்டக் கண்ணுந் தனக்கோர்
வடுவல்ல செய்தலே வேண்டும்—நெடுவரை
முற்றுநீ ராழி வரையகத் தீண்டிய
கற்றேயுந் தேயாது சொல். ௧௦

கூ-ம் அதி. ஈகை.

51 பயனோக்கா தாற்றவும் பாத்தறிவொன் றின்றி
இசைநோக்கி யீகின்ற ரீகை—வயமாப்போல்
ஆலித்துப் பாயு மலைகடற் றண்சேர்ப்ப
கூலிக்குச் செய்துண்ணு மாறு. க

52 மாரியொன் றின்றி வறந்திருந்த காலத்தும்
பாரி மடமகள் பாண்மகற்கு—நீருலையுட்
பொன்றிறந்து கொண்டு புகர்வாக நல்கினாள்
ஒன்றுரு முன்றிலோ வில். உ

53 நினைத்த திதுவென்றந் நீர்மையை நோக்கி
மனத்த தறிந்தீவார் மாண்டார்—புனத்த
குடிஞை யிரட்டுங் குளிர்வரை நாட
கடிஞையுட் கல்லிடுவா ரில். ௩

54 மூலமற் பெருஞ்செல்வ மாண்டவர் பெற்றக்காற்
செல்வுழியு மேமாப்பச் செய்பதாம்—மெல்லியல்
சென்றேசிக் தொல்கு நுசுப்பினாய் பைங்கரும்பு
மென்றிருந்து பாகு செயல். ௪

55 தொடுத்த பெரும்புலவன் சொற்குறை தீர
அடுத்தர வென்றாற்கு வாழியரோ வென்றான்
தொடுத்தின்ன ரென்னலோ வேண்டா கொடுப்பவர்
தாமறிவார் தஞ்சீ ரளவு. ௫

56 ஏற்றார்கட் கெல்லா மிசைநிற்பத் தாமுடைய
மாற்றார் கொடுத்திருப்பு வள்ளன்மை—மாற்றாரை
மண்ணகற்றிக் கொள்கிற்கு மாற்றலார்க் கெனனரிதாம்
பெண்பெற்றா னஞ்சா னிழவு. ௬

57 இரவலர் தம்வரிசை யென்பார் மடவார்
காவலராய்க் கைவண்மை பூண்ட—புரவலர்
சீர்வரைய வாகுமாந் செய்கை சிறந்தெனைத்தும்
நீர்வரைய வாநீ மலர். ௭

58 அடுத்தொன் றிரந்தார்க்கொன் றீந்தாரைக் கொண்டார்
படுத்தேழை 'யாமென்று போகினும் போக
அடுத்தற லைம்பாலா யாவர்க்கே யானுங்
கொடுத்தேழை யாயினா ரில். அ

59 பல்லாண்டு மீண்டிப் பழுதாய்க் கிடந்தது
வல்லான் றெரிந்து வழங்குங்கால்—வல்லே
வளநெடிது கொண்ட தறாஅ தறுமோ
குளநெடிது கொண்டது நீர். கூ

60 கரப்புடையார் வைத்த கடையு முதவா
துரப்புடை மன்னர்க்கே துப்புரவ தல்லால்
நிரப்பிடும்பை மிக்கார்க் குதவ வொன்றீதல்
சுரத்திடைப் பெய்த பெயல். க0

எ-ம் அதி. மெய்ம்மை.

61 பரந்த திறலாரைப் பாசிமே லிட்டுக்
கரந்து மறைக்கலு மாமோ—நிரந்தெழுந்து
வேயிற் றிரண்டதோள் வேற்கண்ணாய் விண்ணியங்கும்
ஞாயிற்றைக் கைம்மறைப்பா ரில். க

62 முட்டின் றொருவ ருடைய பொழுதின்கண்
அட்டிற்றுத் தின்பவ ராயிரவ ராபவே
கட்டலர்தார் மார்ப கலியூழிக் காலத்துக்
கெட்டார்க்கு நட்டாரோ வில். உ

63 பரந்தவர் கொள்கைமேற் பல்லாறு மோடார்
நிரம்பிய காட்சி நினைந்தறிந்து கொள்க
வரம்பில் பெருமை தருமே பிரம்பூரி
என்றும் பதக்கேழ் வரும். ங

64 இல்வாழ்க்கை யானு மிலதானு மேற்கொள்ளார்
நல்வாழ்க்கை போக நடுவுநின்—றெல்லாம்
ஒருதலையாச் சென்று துணியா தவரே
இருதலையுங் காக்கழித் தார். ச

65 இரப்பவர்க் கீயக் குறைபடு மென்றெண்ணிக்
கரப்பவர் கண்டறியார் கொல்லோ—பரப்பிற்
றுறைத்தோணி நின்றுலாந் தூங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
இறைத்தோறு மூறுங் கிணறு. ரு

66 இம்மைத் தவமு மறமுமென விரண்டுந்
தம்மை யுடையா ரவற்றைச் சலமொழுகல்
இம்மைப் பழியேயு மன்றி மறுமையுந்
தம்மைத்தா மார்க்குங் கயிறு. சா

67 நன்றி முதிர்ந்த நழியப்பன் ஞுள்செயினும்
ஒன்றுஞ் சிறியார்க ணென்னுறுந் தோன்றுவாம்
ஒன்றாய் விடினு முயர்ந்தார்ப் படுங்குற்றங்
குன்றின்மே லிட்ட விளக்கு. எ

68 காப்பான் மடமகள் காப்பான்கைப் பட்டிருந்தும்
மேய்ப்பாட்ட தென்றுண்ணு ளாயினுள்—தீப்புகைபோல்
மஞ்சாடு வெற்ப மறைப்பினு மாகாதே
தஞ்சாதி மிக்கு விடும். அ

69 ஆஅய் வளர்ந்த வணிநெடும் பெண்ணையை
ஏள யிரவெல்லாங் காப்பினும்—வாஅய்ப்
படற்பாலார் கண்ணே படுமே பொறியுந்
தொடற்பாலார் கண்ணே தொடும். கூ

70 எனைப்பல் பிறப்பினு மீண்டித்தாங் கொண்ட
வினைப்பயன் மெய்யுறுத லஞ்சி—எனைத்துங்
கழிப்புழி யாற்றாமை காண்டு மதுவே
குழிப்புழி யாற்றா குழிக்கு. ௰

அ-ம் அதி. பொறையுடைமை.

71 கறுத்தாற்றித் தம்மைக் கடியசெய் தாரைப்
பொறுத்தாற்றிச் சேறல் புகழால்—ஒறுத்தாற்றில்
வானோங்கு மால்வரை வெற்ப பயமின்றே
தானோன் றிடவருஞ் சால்பு. க

72 நற்பால கற்றாரு நாடாது சொல்லுவர்
இற்பாலில் லாதா ரியல்பின்மை நோவதென்
கற்பா விலங்கருவி நாடமற் றியாரானுஞ்
சொற்சோரா தாரோ விலர். ௨

73 தெரியா தவர்தந் திறனில்சொற் கேட்டாற்
பரியாதார் போல விருக்க—பிரிவில்லா
வம்பலர் வாயை யவிப்பான் புகுவாரே
அம்பலந் தாழ்க்கூட்டு வார். ௩

74 ஆய்ந்த வறிவின ரல்லாதார் பல்லுரைக்குக்
காய்ந்தெதிர் சொல்லுபவோ கற்றறிந்தார்—தீந்தேன்
முசுக்குத்தி நக்கு மலைநாட தம்மைப்
பசுக்குத்திற் குத்துவா ரில். ௪

75 கையார வுண்டமையாற் காய்வார் பொருட்டாகப்
பொய்யாகத் தம்மைப் பொருளல்லார் கூறுபவேல்
மையார உண்டகண் மாணிழா யென்பரிவ
செய்யாத வெய்தா வெனின். ௫

76 உரிஞ்சி நடப்பாரை யுள்ளடி நோவ
நெரிஞ்சியுஞ் செய்வதொன் றில்லை—செருந்தி
இருங்கழி தாழு மெறிகடற்றண் சேர்ப்ப
பெரும்பகையும பேணுநாக் கில். ௬

77 முன்னலிந் தாற்ற முரண்கொண் டெழுந்தாரைப்
பின்னலிது மென்றிருந்தல் பேதைமையே—இன்னின்று
காம்பன்ன தோளி கலங்கிக் கடித்தோடும்
பாம்பின்பற் கொள்வாரோ வில். ௭

78 நீர்த்தக வில்லார் நிரம்பாமைத் தந்நலியிற்
கூர்த்தவரைத் தாநலிதல் கோளன்றாற் சான்றோர்க்குப்
பார்த்தோடிச் சென்று கதம்பட்டு நாய்கவ்விற்
பேர்த்துநாய் கவ்வினா ரில். ௮

79 நோவ வுரைத்தாரைத் தாம்பொறுக் கல்லாதார்
நாவி னொருவரை வைதால் வயவுரை
பூவிற் பொலிந்தகன்ற கண்ணா யதுவன்றோ
தீயில்லை யூட்டுந் திறம். ௯

80 காழார மார்ப கசடறக் கைகாவாக்
கீழாயோர் செய்த பிழைப்பின்னை—மேலாயோர்
உள்ளத்துக் கொண்டுநேர்ந் தூக்கல் குறுநரிக்கு
நல்லநா ராயங் கொளல். ௧௦

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

துறவறவியல்.

௯-ம் அதி. தவம்.

81 எண்ணக் குறைபடாச் செல்வமு மிற்பிறப்பும்
மன்ன ருடைய வுடைமையும்—மன்னரால்
இன்ன ரெனல்வேண்டா விம்மைக்கு மும்மைக்குந்
தம்மை யுடைமை தலை. ௧

82 இன்றி யமையா விருமுது மக்களும்
பொன்றினமை கண்டும் பொருள்பொருளாக் கொள்பவோ
ஒன்றும் வகையா னறஞ்செய்க வூர்ந்துருளிற்
குன்றும் வழிதடுப்ப தில். ௨

83 அடங்கி யகப்பட்ட வைந்தினைக் காத்துத்
தொடங்கிய மூன்றினான் மாண்டீண்—டுடம்பொழியச்
செல்லும்வாய்க் கேமஞ் சிறுகாலை செய்தாரே
கொல்லிமேற் கோட்டுவைத் தார். ௩

84 அறஞ்செய் பவர்க்கு மறமுழி நோக்கித்
திறந்தெரிந்து செய்தக்காற் செல்வுழி நன்றும்
புறஞ்செய்யச் செல்வம் பெருகு மறஞ்செய்ய
அல்லவை நீங்கி விடும். ௪

85 திரியு மிடிஞ்சிலு நெய்யுஞ்சார் வாக
எரியுஞ் சுடரேனை காயத்—தெரியுங்கால்
சார்வற வோடிப் பிறப்பறுக்கு மஃதேபோல்
நீரற நீர்ச்சார் வறும். ௫

86 சிறந்ததஞ் சுற்றமுஞ் செய்பொருளு நீக்கித்
தொடர்ந்தார் தொடர்ப்பாடு கோடல்—கறங்கருவி
ஏனல்வாய் வீழுமலை நாட வஃதன்றோ
யானைபோய் வால்போகா வாறு. ௬

87 முற்பெரிய நல்வினை முட்டின்றிச் செய்யாதார்
பிற்பெரிய செல்வம் பெறலாமோ—வைப்போ
டிகலிப் பொருள்செய்ய வெண்ணியக்கா லென்னும்
முதலிலார்க் கூதிய மில். ௭

88 நட்டாரை யாக்கிப் பகைதணித்து வையெயிற்றுப்
பட்டா ரிடையார்தம் பாற்படார்ந் தோடித்
தொடங்கினா ரில்லத் ததன்பிற் றுறவா
உடம்பினா னென்ன பயன். ௮

89 தத்தமக்குக் கொண்ட குறியே தவமல்ல
செத்துக சாந்து படுக்கமன—னொத்துச்
சகத்தனாய் நின்றொழுகுஞ் சால்பு தவமே
நுகத்துப் பகலாணி போன்று. ௯

90 இச்செய்யுள் இறந்துவிட்டது.

துறவறவியல் முற்றிற்று.

க0-ம் அதி. ஊழ்.

91 எவ்வந் துணையாய்ப் பொருண்முடிக்குந் தாளாண்மை
தெய்வ முவர்ப்புழி யென்செய்யும்—மொய்கொண்டு
பூப்புக்கு வண்டார்க்கு மூர குறும்பியங்குங்
கோப்புக் குழிசெய்வ தில். க

92 பன்னாளு நின்ற விடத்துங் கனிவேங்கை
நன்னாளே நாடி மலர்தலான்—மன்னா
உவப்ப வழிப்பட் டொழுகினுஞ் செல்வந்
தொகற்பால போழ்தே தொகும். உ

93 ஆற்றுந் தகைய வரசடைந்தார்க் காயினும்
வீற்று வழியல்லா வேண்டினுங் கைகூடா
தேற்றார் சிறிய ரெனல்வேண்டா நோற்றார்க்குச்
சோற்றுள்ளும் வீழுங் கறி. ௩

94 ஆகுஞ் சமயத்தார்க் காள்வினையும் வேண்டாவாம்
போகும் பொறியார் புரிவும் பயமின்றே
ஏகன் மலைநாட வென்செய்தாங் கென்பெறினும்
ஆகாதார்க் காகுவ தில். ௪

95 சுட்டிச் சொலப்படும் பேரறிவி னார்கண்ணும்
பட்ட விருத்தம் பலவானாற்—பட்ட
பொறியின் வகைய கரும மதனால்
அறிவினை யூழே யடும். ௫

96 அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுந் தீங்குறுதல் காண்டுமாற்—பொங்கி
அறைப்பா யருவி யணிமலை நாட
உறற்பால யார்க்கு முறும். ௬

97 கழுமலத்தில் யாத்த களிறுங் கருவூர்
விழுமியோன் மேற்சென் றதனால்—விழுமிய
வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது. ௭

98 இதுமன்னுந் தீதென் றிசைந்ததூஉ மாவார்க்
கதுமன்னு நல்லவே யாகும்—மதுமன்னும்
வீநாறு கானல் விரிதிரைத் தண்சேர்ப்ப
தீநா டிருவுடையார்க் கில். ௮

92 பன்னூறு நின்ற விடத்துங் கணிவேங்கை
நன்னாளே நாடி மலர்தலான்—மன்னா
உவப்ப வழிப்பட் டொழுகினுஞ் செல்வந்
தொகற்பால போழ்தே தொகும். ௨

93 ஆற்றுந் தகைய வரசடைந்தார்க் காயினும்
வீற்று வழியல்லா வேண்டினுங் கைகூடா
தேற்றார் சிறிய ரெனல்வேண்டா நோற்றார்க்குச்
சோற்றுள்ளும் வீழுங் கறி. ௩

94 ஆகுஞ் சமயத்தார்க் காள்வினையும் வேண்டாவாம்
போகும் பொறியார் புரிவும் பயமின்றே
ஏகன் மலைநாட வென்செய்தாங் கென்பெறினும்
ஆகாதார்க் காகுவ தில். ௪

95 சுட்டிச் சொலப்படும் பேரறிவி னார்கண்ணும்
பட்ட விருத்தம் பலவானாற்—பட்ட
பொறியின் வகைய கரும மதனால்
அறிவினை யூழே யடும். ௫

96 அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுந் தீங்குறுதல் காண்டுமாற்—பொங்கி
அறைப்பா யருவி யணிமலை நாட
உறற்பால யார்க்கு முறும். ௬

97 கழுமலத்தில் யாத்த களிறுங் கருவூர்
விழுமியோன் மேற்சென் றதனால்—விழுமிய
வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது. ௭

98 இதுமன்னுந் தீதென் றிசைந்ததூஉ மாவார்க்
கதுமன்னு நல்லவே யாகும்—மதுமன்னும்
வீநாறு கானல் விரிதிரைத் தண்சேர்ப்ப
தீநா டிருவுடையார்க் கில். ௮

பழமொழி

பொருட்பால்

அரசியல்.

கக-ம் அதிகாரம்-இறைமாட்சி.

1 பொருத்த மழியாத பூந்தண்டார் மன்ன
ரருத்த மடிநிழ லாரை—வருத்தாது
கொண்டாரும் போலாதே கோட லதுவன்றே
வண்டுதா துண்டு விடல்.

2 பாற்பட்டு வாழ்ப வெனினுங் குடிகண்மேன்
மேற்பட்ட கூட்டு மிகநிற்றல் வேண்டாவாங்
கோற்றலையே யாயினுங் கொண்டீக காணுங்காற்
பாற்றலைப் பாலூற லில்.

3 அங்கோ லவிர்தொடி யாழியா னாயினுஞ்
செங்கோல னல்லாக்காற் சேர்ந்தாரு மெள்ளுவரால்
வெங்கோன்மை வேந்தர்கண் வேண்டுஞ் சிறிதெனினுந்
தண்கோ லெடுக்குமா மெய்.

4 ஒளியாரை மீதூர்ந் தொழுகுவ தல்லாற்
களியானை மன்னர்க்கோ கைகடத்த லேதந்
துளியுண் பறவைபோற் செவ்வனோற் பாரு
மெளியாரை யெள்ளாதா ரில்.

5 பாரதத் துள்ளும் பணையந்தந் தாயமா
வீரைம் பதின்மரும் போரெதிர்ந்—தைவரோ
டேதிலா ராகி யிடைவிண்டா ராதலாற்
காதலோ டாடார் கவறு.

6 மறுமனத்த னல்லாத மாநலத்த வேந்த
னுறுமனத்த னாகி யொழுகின்—செறுமனத்தார்
பாயிரங் கூறிப் படைதொக்கா லென்செய்ப
வாயிரங் காக்கைக்கோர் கல்.

7 தன்னவி னிற்பான் றலைவனிற் றானவற்குப்
பின்னவி வானைப் பெறல்வேண்டு—மென்னதூஉம்
வாய்முன்ன தாக வலிப்பினும் போகாதே
நாய்பின்ன தாகத் தகர்.

8 நிரம்ப நிரயத்தைக் கண்டந் நிரயம்
வரம்பில் பெரியானும் புக்கா—னிரங்கார்
கொடியார மார்ப குடிகெட வந்தா
லடிகெட மன்றில் விடல்.

9 யானுமற் றிவ்விருந்த வெம்முனு மாயக்கால்
வீரஞ் செயக்கிடந்த தில்லென்று கூடப்
படைமாறு கொள்ளப் பகைதூண்ட லஃதே
யிடைநாயிற் கென்பிடு மாறு.

10 எங்கண் ணிணைய ரெனக்கருதி னேதமாற்
றங்கண்ண ரானுந் தகவில கண்டக்கால்
வன்கண்ண னாகி யொறுக்க வொறுக்கல்லா
மென்கண்ண னாளா னரசு.

கஉ-ம் அதி. கல்வி.

1 ஆற்று மிளமைக்கட் கற்கலான் மூப்பின்கட்
போற்று மெனவும் புணருமோ—ஆற்றச்
சுரம்போக்கி யுல்குகொண்டா ரில்லையே யில்லை
மரம்போக்கிக் கூலிகொண் டார்.

2 கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பங் கற்றார்முற்
சொல்லுங்காற் சோர்வு படுதலால்—நல்லாய்
விளமுந் துறுத வுளாயில்லை யில்லைக்
களமுந் துறுத விளை.

3 விளக்கு விலைகொடுத்துக் கோடல் விளக்குத்
துளக்கமின் றென்றனைத்துந் தூக்கி—விளக்கு
மிருள்படுவ தாயின் மலைநாட வென்னை
பொருள்கொடுத்துங் கொள்ளா திருள்.

4 உணற்கினிய வின்னீர் பிறிதுழியில் லென்னுங்
கிணற்றகத்துத் தேரைபோ லாகார்—கணக்கினை
முற்றப் பகலு முனியா தினிதோதிக்
கற்றலிற் கேட்டலே நன்று.

5 செல்லற்க சேர்ந்தார் புலம்புறச் செல்லாது
நில்லற்க நீத்தார் நெறியொரீஇப்—பல்காலு
நாடுக தாங்கண்ட நுட்பத்தைக் கேளாதே
யோடுக வூரோடு மாறு.

6 ஆற்றவுங் கற்று ரறிவுடையா ரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை—அந்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாயினு
லாற்றுணா வேண்டுவ தில்.

7 பொற்பவும் பொல்லா தனவும் புனைந்திருந்தார்
சொற்பெய் துணர்த்துதல் வேண்டுமோ—விற்கீ
ழரிபாய் பரந்தகன்ற கண்ணு யறியும்
பெரிதாள் பவனே பெரிது.

8 கல்வி யகலமுங் கட்டுரைவாய் பாடுங்
கொல்சின வேந்த னவைகாட்டும்—அல்கி
மலைப்பா யிழிதரு தண்புன னீத்தந்
தலைப்பெயல் காட்டுந் துணை.

9 உலப்பி லுலகத் துறுதியே நோக்கிக்
குலத்தடக்கி நல்லறங் கொள்ளார்க் கொளுத்தல்
மலைத்தழு துண்ணுக் குழவியைத் தாய
ரலைத்துப்பால் பெய்து விடல்.

3 விளக்கு விலைகொடுத்துக் கோடல் விளக்குத்
துளக்கமின் றென்றனைத்துந் தூக்கி—விளக்கு
மிருள்படுவ தாயின் மலைநாட வென்னை
பொருள்கொடுத்துங் கொள்ளா ரிருள்.

4 உணற்கினிய வின்னீர் பிறிதுழியில் லென்னுங்
கிணற்றகத்துத் தேரைபோ லாகார்—கணக்கினை
முற்றப் பகலு முனியா தினிதோதிக்
கற்றலிற் கேட்டலே நன்று.

5 செல்லற்க சேர்ந்தார் புலம்புறச் செல்லாது
நில்லற்க நீத்தார் நெறியொரீஇப்—பல்காலு
நாடுக தாங்கண்ட நுட்பத்தைக் கேளாதே
யோடுக வூரோடு மாறு.

6 ஆற்றவுங் கற்று ரறிவுடையா ரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை—அந்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாயினா
லாற்றுணா வேண்டுவ தில்.

7 பொற்பவும் பொல்லா தனவும் புனைந்திருந்தார்
சொற்பெய் துணர்த்துதல் வேண்டுமோ—விற்கீ
ழரிபாய் பரந்தகன்ற கண்ணாய் யறியும்
பெரிதாள் பவனே பெரிது.

8 கல்வி யகலமுங் கட்டுரைவாய் பாடுங்
கொல்சின வேந்த னவைகாட்டும்—அல்கி
மலைப்பா யிழிதரு தண்புன னீத்தந்
தலைப்பெயல் காட்டுந் துணை.

9 உலப்பி லுலகத் துறுதியே நோக்கிக்
குலத்தடக்கி நல்லறங் கொள்ளார்க் கொளுத்தல்
மலைத்தழு துண்ணாக் குழவியைத் தாய
ரலைத்துப்பால் பெய்து விடல்.

10 எமக்குத் துணையாவார் வேண்டுமென் றெண்ணித்
தமக்குத் துணையாவார் தாந்தெரிதல் வேண்டா
பிறர்க்குப் பிறர்செய்வ துண்டோமற் றில்லை
தமக்கு மருத்துவர் தாம்.

கக-ம் அதி. கல்லாமை.

1 கற்றானுங் கற்றாவாய்க் கேட்டானு மில்லாதார்
தெற்ற வுணரார் பொருள்களை—எற்றே
லறிவிலார் மெய்த்தலைப் பாடு பிறிதில்லை
நாவற்கீழ்ப் பெற்ற கனி.

2 சொற்றொறுஞ் சோர்வு படுதலாற் சோர்வின்றிக்
கற்றொறுங் கல்லாதா னென்று வழியிரங்கி
யுற்றொன்று சிந்தித் துழன்றொன் றறியுமேற்
கற்றொறுந்தான் கல்லாத வாறு.

3 தெரியாதார் சொல்லுந் திறனின்மை தீதாப்
பரியாா பயனின்மை செய்து—பெரியார்சொற்
கொள்ளாது தாந்தம்மைக் காவா தவர்பிறரைக்
கள்ளரச் செய்குறு வார்.

4 கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பங் காட்டரிதா
னல்லேம்யா மென்றொருவ னன்கு மதிததாலென்
சொல்லால் வணக்கி வெகுண்டடு கிற்பாாகருஞ்
சொல்லாக்காற் சொல்லுவ தில்.

5 கற்றுற்று வாரைக் கறுப்பித்துக் கல்லாதார்
சொற்றுற்றுக் கொண்டு சுனைத்தெழுதல்—எற்றெனிற்
றானு நடவான் முடவன் பிடிப்பூணி
யானையோ டாட லுறவு.

6 தாயானுந் தந்தையா லானு மிகவின்றி
வாயின்மீக் கூறு மவர்களை யேத்துத
லாயின் றெனினு மடுப்பின் கடைமுடங்கு
நாயைப் புலியா மெனல்.

4 ஆயிரவ ரானு மறிவிலார் தொக்கக்கான்
மாயிரு ஞாலத்து மாண்பொருவன் போல்கலார்
பாயிரு ணீக்கு மதியம்போற் பன்மீனுங்
காய்கலா வாகு நிலா. 34

5 நீர்த்தென் றொருவர் நெறியன்றிக் கொண்டக்காற்
பேர்த்துத் தெருட்டல் பெரியர்க்கு மாகாதே
கூர்த்தநுண் கேள்வி யறிவுடையார்க் காயினு
மார்த்த திசைக்கும் பறை. 35

6 தெரிவுடைய ரோடு தெரிந்துணர்ந்து நின்றார்
பரியா ரிடைப்புக்காற் பண்பறிவார் மன்ற
விரியா விமிழ்திரை வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
நரிவாளைக் காட்டார் நரிக்கு.

7 சுற்றத்தார் நட்டா ரெனச்சென் றொருவனை
யற்றந்தாற் றேறா ரறிவுடையார்—கொற்றப்புள்
ளூர்ந்துலகந் தாங்கின வண்ணலே யாயினுஞ்
சீர்ந்தது செய்யாதா ரில்.

8 கடுப்பத் தலையேறிக் காலு மிழந்து
நடைத்தாரா ரென்பதூஉம் பட்டு—முடத்தோடு
பேர்பிறி தாகப் பெறுதலாற் போகாரே
நீர்குறி தாகப் புகல்.

9 முயலவோ வேண்டா முனிவரை யானு
மியல்பின ரென்ப தினத்தா லறிக
கயலியலுண் கண்ணாய் கரியரோ வேண்டா
வயலறியா வட்டுணோ வில்.

10 கைவிட்ட வொண்பொருள் கைவர வில்லென்பார்
மெய்ப்பட்ட வாறே யுணர்ந்தாரால்—மெய்யா
மடம்பட்ட மானோக்கின் மாமயி லன்னாய்
கடம்பட்டான் பெற்றான் குடம். 40

4 ஆயிரவ ரானு மறிவிலார் தொக்கக்கான்
மாயிரு ஞாலத்து மாண்பொருவன் போல்கலார்
பாயிரு ணீக்கு மதியம்போற் பன்மீனுங்
காய்கலா வாகு நிலா.

5 நீர்த்தென் றொருவர் நெறியன்றிக் கொண்டக்காற்
பேர்த்துத் தெருட்டல் பெரியர்க்கு மாகாதே
கூர்த்தநுண் கேள்வி யறிவுடையார்க் காயினு
மார்த்த திசைக்கும் பறை.

6 தெரிவுடைய ரோடு தெரிந்துணர்ந்து நின்றார்
பரியா ரிடைப்புக்காற் பண்பறிவார் மன்ற
விரியா விமிழ்திரை வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
நரிவாளைக் காட்டார் நரிக்கு.

7 சுற்றத்தார் நட்டா ரெனச்சென் றொருவரை
யற்றத்தாற் றேறா ரறிவுடையார்—கொற்றப்புள்
ளூர்ந்துலகந் தாங்கின வண்ணலே யாயினுஞ்
சீர்ந்தது செய்யாதா ரில்.

8 கடுப்பத் தலைகீறிக் கானு மிழந்து
நடைத்தாரா ரென்பதூஉம் பட்டு—முடத்தோடு
பேர்பிறி தாகப் பெறுதலாற் போகாரே
நீர்குறி தாகப் புகல்.

9 முயலவோ வேண்டா முனிவரை யானு
மியல்பின ரென்ப தினத்தா லறிக
கயலியலுண் கண்ணாய் கரியரோ வேண்டா
வயலறியா வட்டேணா வில்.

10 கைவிட்ட வொண்பொருள் கைவர வில்லென்பார்
மெய்ப்பட்ட வாறே யுணர்ந்தாரால்—மெய்யா
மடம்பட்ட மானோக்கின் மாமயி லன்னாய்
கடம்பட்டான் பெற்றான் குடம்.

கரு-ம் அதி. பெரியாரைத்துணைக்கோடல்

1 பொலந்தா ரிராமன் றுணையாகத் தான்போந்
திலங்கைக் கிழவற் கிளையான்—இலங்கைக்கே
பேர்ந்திறை யாயதூஉம் பெற்றான் பெரியாரைச்
சார்ந்து கெழீஇயிலா ரில். 41

2 சுடப்பட் டுயிருய்ந்த சோழன் மகனும்
பிடர்த்தலைப் பேரானைப் பெற்ற—கடைக்காற்
செயிரறு செங்கோல் செனீஇயினா னில்லை
யுயிருடையா ரெய்தா வினை. 42

3 நன்றே யொருவர்த் துணையுடைமை பாப்பிடுக்கண்
ஞண்டேயும் பார்ப்பான்கட் டீர்த்தலான்—விண்டோயுங்
குன்றக னன்னாட கூறுங்கா லில்லையே
யொன்றுக் குதவாத வொன்று. 43

4 தெற்றப் பரிந்தொருவா தீர்ப்ப ரெனப்பட்டார்க்
குற்ற குறையை யுரைப்பதாந்—தெற்ற
வறையா ரணிவளையாய் தீர்த லுறுவா
மறையார் மருத்துவர்க்கு நோய். 44

5 பெரியாரைச் சேர்ந்தார்மேற் பேதைமை கந்தாச
சிறியார் முரண்கொண் டொழுகல்—வெறியொலி
கோணா யினம்வெரூஉம் வெற்ப புலம்புக்குத்
தீனா யெழுப்புமா மெண்கு. 45

6 சிறிதாய கூழ்பெற்றுச செல்வனைச் சேர்ந்தார்
பெரிதாய கூழும் பெறுவர்—அரிதா
மிடத்து ளொருவ னிருப்புழிப் பெற்றாற்
கிடப்புழியும் பெற்று விடும்.

7 செயல்வேண்டா நல்லன செய்விக்குந் தீய
செயல்வேண்டி நிற்பின் விலக்கும்—இகல்வேந்தன்
றன்னை நலிந்து தனக்குறுதி கூறலான்
முன்னின்னா மூத்தார்வாய்ச் சொல்.

முன்றுறையரையனார் செய்த

பழமொழி.

கல்வியானாயகழிநுட்பங்கல்லார்முற்
சொல்லியநல்லவுந்தீயவாம்—எல்லாம்
இவர்வரைநாடாதமரையில்லார்க்கு
நகரமுங்காடுபோன்றாங்கு. 1.

கேட்பாரைநாடிக்கிளத்தப்படும்பொருட்கண்
வேட்கையறிந்துரைப்பர்வித்தகர்—வேட்கையால்
வண்டுவழிபடரும்வாட்கண்ணாய்தோற்பது
கொண்டுபுகாஅரவை. 2.

புலமிக்கவரைப்புலமைதெரிதல்
புலமிக்கவர்க்கேபுலனும்—நலமிக்க
பூம்புனலூரபொதுமக்கட்காகாதே
பாம்பறியும்பாம்பினகால். 3.

ஆஅமெனக்கெளிதென்றுலகமாண்டவன்
மேஎந்துணையறியான்மிக்குநீர்ப்பெய்திழந்தான்
தோஒமுடையதொடங்குவார்க்கில்லையே
தாஅந்தவாராரோய்.

மிக்குப்பெருகிமிகுபுனல்பாய்ந்தாலும்
உப்பொழிதல்செல்லாவொலிகடல்போல்—மிக்க
இனநலநன்குடையவாயினுமென்றும்
மனநலமாகாவாங்கீழ். 5.

தாநட்டொழுகுதற்குத்தக்காரெனவேண்டா
யார்நட்பேயாயினுநட்புக்கொளல்வேண்டும்
கானட்டுநாறுங்கதுப்பினாய்தீற்றாதோ
நாய்நட்டானல்லமுயல். 6.

அங்கண்விசும்பினகனிலாப்பாரிக்கும
திங்களுந்தீங்குறுதல்காண்டுமால் —பொங்கி
அறைப்பாயருவியணிமலைநாட
உறற்பாலயார்க்குமுறும். 7.

நண்பொன்றித்தம்மாலேநாட்டப்பட்டார்களைக்
கண்கண்டகுற்றமுளவெனினுங்காய்ந்தீயார்
பண்கொண்டதீஞ்சொற்பணைத்தோளாயாருளரோ
தங்கன்றுசாக்கறப்பார். 8.

உள்ளதொருவரொருவர்கைவைத்தக்கால்
கொள்ளும்பொழுதேகொடுக்கதாம்—கொள்ளார
நிலைப்பொருளென்றதனைநீட்டித்தல்வேண்டா
புலைப்பொருட்டங்காவெளி. 9.

தக்காரோடொன்றித்தமராயொழுகினார்
மிக்காராலென்றுமிகியாரைத்தாநேகுறார்
கொக்காரவளவயலூரதினலாமோ
அக்காரஞ்சேர்ந்தமணல். 10.

கறுத்தாற்றித்தம்மைக்கடியசெய்தாரைப்
பொறுத்தாற்றிச்சேறல்புகழால்—ஒறுத்தாற்றில்
வானோங்குமால்வரைவெற்பபயனின்றே
தானோன்றிடவருஞ்சால்பு. 11.

உரைமுடிவுகாணானிளமையோனென்ற
நரைமுதுமக்களுவப்ப—நரைமுடித்துச்
சொல்லான்முறைசெய்தான்சோழன்குலவிச்சை
கல்லாமற்பாகம்படும். 12.

உரைத்தாரைமீதூராமீக்கூற்றம்பல்லி
நெரித்தசிலைபோலுநீளிரும்புன்னைப்
பொரிப்பூவிதழுறைக்கும்பொங்குநீர்ச்சேர்ப்ப
நரிக்கூக்கடற்கெய்தாவாறு. 13.

அருமையுடையபொருளுடையார்தங்கட்
கருமமுடையாரைநாடார்—எருமைமேல்
நாரைதுயில்வதியுமூரகுளந்தொட்டுத்
தேரைவழிச்சென்றாரில். 14.

இசைவகொடுப்பதூஉமில்லென்பதூஉம்
வசையன்றுவையத்தியற்கையஃதன்றிப்
பசைகொண்டவனிற்கப்பாத்துண்ணுறாயின்
நசைகொன்றான்செல்லுலகமில். 15.

உரிதனிற்றம்மோடுறந்தமைகண்டு
பிரிவின்றிப்போற்றப்படுவார்—திரிவின்றித
தாம்பெற்றதனுவவார்பெரிதகழ்ந்
பாம்புகாண்பாருமுடைத்து. 16.

விடலரியதுப்புடையவேட்கையைநீக்கிப்
படர்வரியநன்னெறிக்கணின்றார்—இடருடைத்தாய்ப்
பெற்றவிடக்குநுகர்தல்கடனீந்திக்
கற்றடியுளாழ்ந்துவிடல். 17.

பரந்ததிறலாரைப்பாசிமேலிட்டுக்
கரந்துமறைக்கலுமாமோ—நிரந்தெழுந்த
வேயிற்றிரண்டதோள்வேற்கண்ணாய்விண்ணியங்கும்
ஞாயிற்றைக்கைமறைப்பாரில். 18.

மிக்குடையராகிமிகமதிக்கப்பட்டாரை
ஒற்கப்படமுயறுமென்றலிழுக்காகும்
நற்கெளிதாகிவிடினுநளிர்வரைமேற்
கற்கிள்ளிக்கையுயந்தாரில். 19.

வைத்ததனைவைப்பென் றுணரற்கதாமதனைத்
துயத்துவழங்கியிருபாலும்—அத்தகத்
தக்குழிநோக்கியறஞ்செய்யினஃதன்றோ
எய்ப்பினில்வைப்பென்பது. 20.

உற்றானுறாஅனெனல்வேண்டாவொண்பொருளைக்
கற்றானைநோக்கியேகைவிடுக்க—கற்றான்
கிழவனுரைகேட்குங்கேளாமெனினும
இழவன்றெருதுண்டவுப்பு. 21.

பயனோக்காதாற்றவும்பாத்தறிவொன்றின்றி
இசைநோக்கியீகின்றவீகை—வயமாப்போல்
ஆலித்துப்பாயுமலைகடற்றண்சேர்ப்ப
கூலிக்குச்செய்துண்ணுமாறு. 22.

மறந்தானுந்தாமுடையதாம்போற்றலன்றிச்
சிறந்தார்தமரென்றுதேற்றார்கைவையா
கறங்குநீர்காலலைக்குங்கானலஞ்சேர்ப்ப
இறந்ததுபேர்த்தறிவாரில். 23.

நோவவுரைத்தாரைத்தாம்பொறுக்கல்லாதார்
நாவினொருவரைவைதால்வைவுரை
பூவிற்பொலிந்தகன்றகன்ஞாயதுவன்றோ
தீயில்லையூட்டுந்திறம். 24.

ஆயிரவரானுமறிவில்லார்தொக்கக்கால்
மாயிருஞாலத்துமாண்பொருவன்போல்கலார்
பாயிருணீக்குமதியம்போற்பன்மீனுங்
காய்கலாவாகுநிலா. 25.

நிரைதொடிதாங்கியநீட்டாண்பாற்கேனும்
உரையொழியாவாகுமுயர்ந்தோர்கட்குற்றம்
மரையாகன்றூட்டுமலைநாடமாயா
நரையான்புறத்திட்டசூடு. 26.

வீங்குதோட்செம்பியன்சீற்றம்விறல்விசும்பில்
தூங்குமெயிலுந்தொலைத்தலால்—ஆங்கு
முடியுந்திறத்தான்முயல்கதாங்கூரம்
படியிழுப்பினில்லையரண். 27.

கற்றதொன்றின்றிவிடினுங்குடிப்பிறந்தார்
மற்றொன்றறிவாரின்மாண்மிகநல்லரால்
பொற்பவுரைப்பான்புகவேண்டாகொற்சேரித்
துன்னூசிவிற்பவரில். 28.

அல்லலொருவர்க்கடைந்தக்கான்மற்றவர்க்கு
நல்லகிளைகளெனப்படுவார்—நல்ல
வினைமரபின்மற்றதனைநீக்குமதுவே
மனைமரமாயமருந்து. 29.

ஆற்றவுங்கற்றாரறிவுடையாரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ்செல்லாதநாடில்லையந்நாடு
வேற்றுநாடாகாதமவேயாமாயினால்
ஆற்றுணாவேண்டுவதில். 30.

தமக்குத்துணையாவார்வேண்டுமென்றெண்ணித்
தமக்குத்துணையாவார்த்தாந்தெரிதல்வேண்டா
பிறர்க்குப்பிறர்செய்வதொன்றுண்டோவில்லை
தமக்குமருத்துவர்தாம். 31.

நிரந்துவழிவந்தநீசருளெல்லாம்
பரந்தொருவர்நாடுங்காற்பண்புடையார்தோன்றார்
மரம்பயில்சோலைமலைநாடவென்றுங்
குரங்கினுள்நன்முகத்தவில். 32.

முட்டின்றொருவருடையபொழுதின்கண்
அட்டிற்றுத்தின்பவராயிரவராபவே
கட்டலர்தார்மார்பகலியூழிக்காலத்துக்
கெட்டார்க்குநட்டாரோவில். 33.

ஆற்றுமிளமைக்கட்கற்கலான்மூப்பின்கட்
போற்றுமெனவும்புணருமோ—ஆற்றச்
சுரம்போக்கியுல்குகொண்டாரில்லையில்லை
மரம்போக்கிக்கூலிகொண்டார். 34.

உணற்கினியவின்னீர்பிறிதுழியில்லென்னுங்
கிணற்றகத்துத்தேரைபோலாகார்—கணக்கினை
முற்றப்பகலுமுனியாதினிதோதிக்
கற்றலிற்கேட்டலேநன்று. 35.

சிறியவரெய்தியசெல்வத்தின்பாணப்
பெரியவர்நல்குரவுநன்றே—தெரியின்
மதுமயங்குபூங்கோதைமாணிழாய்போரின்
முதுநெய்தீதாதலோவில். 36.

வன்பாட்டவர்பகைகொள்ளினுமேலாயார்
புன்பாட்டவர்பகைகோடல்பயமின்றே
கண்பாட்டபூங்கழிக்கானலந்தண்சேர்ப்ப
வெண்பாட்டம்வெள்ளந்தரும். 37.

இணரோங்கிவந்தாரையென்னுற்றகண்ணும
உணர்பவரஃதேயுணர்ப—உணர்வார்க்
கணியமலைநாடவளமைக்கண்ணுய
மணிமணியாகவைப. 38.

கோவாதசொல்லுங்குணனிலாயாக்கை
நாவாயடக்கலரிதாகும்—நாவாய்
களிகள்போற்றாங்குங்கடற்சேர்ப்பவாங்கி
வளிதோட்கெறிவாரோவில். 39.

நாடிநமரென்றுநன்குபுரந்தாரைக்
கேடுபிறரொடுசூழ்தல்கிளர்மணி
நீடுகல்வெற்பநினைப்பின்றித்தாமிருந்த
கோடுகுறைத்துவிடல். 40.

இதுமன்னுந் தீதென் றிசைந்ததூஉ மாவார்க்
கதுமன்னு நல்லதே யாகும் —மதுமன்னும்
வீநாறு கானல் விரிதிரைத் தண்சேர்ப்ப
நீநாடு ருவுடையார்க்கில். 11.

தெற்றப் பரிந்தொருவர் நீப்பரெனப் பட்டார்க்
குற்றங் குறையையுரைப்பதாம் —தெற்ற
அறையா ரணிவளையாய் தீர்துறுவா
மறையா மருத்துவர்க்கு நோய். 12.

பொலந்தா ரிராமன் றுணையாகப் போதந்
திலங்கைக் கிழவற் கிளையான் —இலங்கைக்கே
போந்திறை யாயதூஉம் பெற்றான் பெரியாரைச்
சார்ந்து கெழீஇ இலாரில். 13.

சாலமறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகரப்பக்
காலைகழிந்ததன் பின்றையும் —மேலைக்
கறவைக் கன்றூர்ந்தானைத் தந்தையு மூர்ந்தான்
முறைமைக்கு மூப்பிளமையில். 14.

நற்பால கற்றாரு நாடாது சொல்லுவா
இற்பால ரல்லாரியல்பின்மை நோவதென்
கற்பா லிலங்கருவி நாடமற் றியாரானுஞ்
சொற்பால சோராதாரில். 15.

மாட மழிந்தக்கான் மற்றுமொடு பற்றாய்
கூடமரத்திற்குத் துப்பாகுமோ தோலை
பீடில்லாக் கண்ணும் பெரியார் பெருந்தகையார்
ஈடில்லைத் தங்கிலைபாடு. 16.

கழார்க்குக் குரால்வானத்துந் தன்வயல் வேற்றூல்
கிழங்குடைய வெல்லா முளைக்கு மோராற்றால்
விழைந்தவரை வேறாக் கொண்டொழுகல் வேண்டா
பழையபகை நட்பாதலில். 17.

அடங்கியகப்படவைந்தினைக்காத்துத்
தொடங்கியபுன்புன்னாண்மண்—டெப்பொழியச்
செல்லும்வாய்க்கேடமைசிறுகாலைசெய்தாரே
கொல்லிமேற்கோட்டைவைத்தார். 48.

பரியப்படுபவர்பண்பிலாரேனு
திரியப்பெறுபவோசான்றோர் விரிதிரை
பாரெறியுமுந்நீர்த்துறைவகடனென்று
ஊரறியநட்டார்க்குறை. 49

சுடப்பட்டுயிருய்ந்தசோழன்மகனும்
பிடர்த்தலைப்பேரானைப்பெற்றுக்—கடைக்கால்
செயிரறுசெங்கோல்செலீஇயினனில்லை
உயிருடையாரெய்தாவினை. 50.

வாட்டிறலானைவளைத்தார்களஞ்ஞான்று
வீட்டியசென்றார்விளங்கொளி—காட்டப்
பொருவறுதன்மைகண்டஃதேதொழுந்தாரஃதால்
உருவுதிருவூட்டுமாறு. 51.

உள்ளூரவராலுணரப்படுமேனினும்
வெள்ளைமைவேண்டுமிலங்கிழாய்—தள்ளா
அழுங்கனமுதுபதியங்காய்போயும்
பழங்கண்டேறுதலுமுண்டு. 52.

நன்றேயொருவர்துணையுடைமைபாப்பிடைக்கண்
நின்றேயும்பாம்பினைகட்டத்தக்காரன—விண்டோயுங்
குன்றகநாடகூறுங்காலிவர்க்கே
ஒன்றுகருதவாதவொன்று. 53.

அகலமுடையவறிவுடையார்நாப்பட்
புகலறியார்புக்கவைகூறேல்—இகலினால்
வின்சோதத்தின்பாவைவிளையாடலன்றே
பாண்சேரிப்பற்கிளக்குமாறு. 54.

தாயானுந்தந்தையாலானுமிகவின்றி
வாயின்மீக்கூறுபவைகளைப்பெந்தநல்
நோயின்றெளிவுபெற்றின்கடையுறங்கும்
நாயைப்புலியாமெனல். 55.

[illegible]

ஒற்கந்தாமுற்றவிடத்துமுயர்ந்தவர்
நிற்பவேதந்நிலையின்மேல்—வற்பத்தால்
தன்மேனிவியும்பசிபெரிதாயினும்
புன்மேயாதாகும்புலி. 56.

விலங்கேயுந்தம்மோடுடனுறைதன்மேவும்
கலந்தாரைக்கைவிடுதலொல்லா—இலங்கருவி
தாஅயிழியுமலைநாடவின்னாதே
பேஎயொடானும்பிரிவு. 57.

தங்குற்றநீக்கலராகிப்பிறர்குற்றம்
எங்கெங்குந்தீர்த்தற்கிடைபுகுதல்—எங்கும்
வியனுலகில்வெள்ளாடுதன்வளிதீரா
தயல்வளிதீர்த்துவிடல். 58.

உரைசான்றசான்றோரொடுங்கியுறைய
நிரையுளரல்லார்நிமிர்ந்துபெருகல்
வரைதாழிலங்கருவிவெற்பவதுவே
சுரையாழவம்மிமிதப்பு. 59.

ஆற்றப்பெரியார்பகைவேண்டிக்கொள்ளற்க
போற்றாதுகொண்டரக்கன்போரினகப்பட்டான்
நோற்றபெருமையுடையாருங்கூற்றம்
புறங்கொம்மைகொட்டினாரில். 60.

தொன்மையின்மாண்டதுணிவொன்றுமில்லாதார்
நன்மையின்மாண்டபொருள்பெறுதல் —இன்னொலிநீர்
நன்மேனிலங்குமலைநாடமாக்காய்த்துத்
தன்மேற்கனிற்கொள்ளுமாறு. 61.

தெரியாதவர்தந்திறனில்சொற்கேட்டால்
பரியாதார்போலவிருக்க—பரிவில்லா
வம்பலர்வாயையவிப்பான்புகுவாரே
அம்பலந்தாழ்க்கூட்டுவார். 62.

ஒற்கந்தாமுற்றவிடத்துமுயர்ந்தவர்
நிற்பவேவந்நிலையின்மேல்—வற்பத்தால்
தன்மேனிவியும்பசிபெரிதாயினும்
புன்மேயாதாகும்புலி. 56.

விலங்கேயுந்தம்மோடுடனுறைதன்மேவும்
கலந்தாரைக்கைவிடுதலொல்லா—இலங்கருவி
தாஅயிழியுமலைநாடவின்றே
பேஎயொடானும்பிரிவு. 57.

தங்குற்றநீக்கலராகிப்பிறர்குற்றம்
எங்கெங்குந்தீர்த்தற்கிடைபுகுதல்—எங்கும்
வியனுலகில்வெள்ளாடுதன்வளிதீரா
தயல்வளிதீர்த்துவிடல். 58.

உரைசான்றசான்றோரொடொங்கியுறைய
நிரையுளரல்லார்நிமிர்ந்துபெருகல்
வரைதாழிலங்கருவிவெற்பவதுவே
சுரையாழவம்மிமிதப்பு. 59.

ஆற்றப்பெரியார்பகைவேண்டிக்கொள்ளற்க
போற்றாதுகொண்டரக்கன்போரினகப்பட்டான்
தோற்றபெருமையுடையாருங்கூற்றம்
புறங்கொம்மைகொட்டினாரில். 60.

தொன்மையின்மாண்டதுணிவொன்றுமில்லாதார்
நன்மையின்மாண்டபொருள்பெறுதல் — இன்னொலிநீர்
தன்மேலிலங்குமலைநாடமாக்காய்த்துத்
தன்மேற்பனில்கொள்ளுமாறு. 61.

தெரியாதவர்தந்திறனில்சொற்கேட்டால்
பரியாதார்போலவிருக்க—பரிவில
அம்பலர்வாயையவிப்பான்புகுவாரே
அம்பலந்தாழ்க்கூட்டுவார். 62.